

สุนิดา ตากสินลา. (2559). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

โครงการพิเศษทางจิตวิทยา (สาขาจิตวิทยา).

กรุงเทพฯ: คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ: รองศาสตราจารย์ประณต คำฉิม

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต 2) เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำแนกตามตัวแปร เพศและชั้นปี 3) เพื่อศึกษา
ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อนักศึกษาและสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์
กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาคณะจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 87 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
ค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถามจำนวน 4 ตอน ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว แบบสอบถามแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง และแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง
นักศึกษากับอาจารย์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ของคะแนน การทดสอบทีแบบเป็นอิสระต่อกัน (t-test for Independent Sample) การวิเคราะห์ความ
แปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) คำนวณโดยการ
ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่สำเร็จรูป

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. นักศึกษาเพศหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักศึกษาเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน
3. ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์มีความสัมพันธ์ทางบวก กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทาง
การเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01